

РЕШЕНИЕ

№ 25174

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1930** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Акт за дерегистрация по Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ №220992404044988/18.09.2024 г., издаден от М. П. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. потвърден с решение № 1634 от 18.12.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ДОДОП)- С. при ЦУ на НАП. Релевират се доводи за незаконосъобразност на оспорения Акт за дерегистрация и решението, с което е потвърден, поради неправилното приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди се, че в конкретния случай, органът по приходите е приел наличието на основание по чл. 176, т. 3 от ЗДДС не защото дружеството не е внесло деклариран ДДС за внасяне със справки- декларации, а поради формално неизпълнение на задължение, изразяващо се в неподаване на справки-декларации по ЗДДС за месеците юни, юли и август 2024 г. Сочи, че единствената причина за неподаване на справки- декларации за посочените три данъчни периода е нелепо недоразумение в комуникацията между лицето, подавало справки- декларации до края на месец юни и управителя на дружеството, досежно прехвърляне на това задължение на друго лице. Това се установявало от приложеното електронно писмо до новия счетоводител Ц. П., което не било прочетено. Изтъква се, че жалбоподателят узнал, че не са подадени справки- декларации за трите данъчни периода от съдържанието на процесния акт за дерегистрация. Освен това дружеството не упражнявало дейност през летния сезон, когато апартаментите не се използвали, тъй като те се намирали в к.к. П. и по това време нямало туристи и интерес да бъдат наемани. На практика, дружеството не е извършило или получило доставки или придобивания за трите данъчни периода, което на свой

ред е способствало да не бъде установена грешката. Излага се, че незабавно след установяване на описаните обстоятелства и неволно допуснатия пропуск, на 10.10.2024 г. всички справки декларации за данъчните периоди месец юни, юли и август били надлежно подадени, макар и със закъснение. Подчертава, че и за трите периода декларациите са нулеви и не е налице данък за внасяне и фискът не е ощетен, дружеството нямало непогасени публични задължения. Поддържа се, че акта противоречи на целта на закона. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се представлява. В писмено становище се поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Позовава се на Решение на СЕС от 03.04.2025 г. по дело С-164. Претендира отмяна на акта, както и разноски, съгласно списък.

Ответникът Директорът на дирекция "ОДОП"- [населено място] чрез процесуалния си представител в открито съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения акт за дерегистрация и решението на директора на ДОДОП, с което е потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД е регистриран по ЗДДС на 09.01.2019 г., на основание чл.100, ал.1 ЗДДС.

На 17.09.2024 г. е издадена Резолюция за извършване на проверка № 222692404024455/17.09.2024 г., с която е определено компетентно длъжностно лице- главен инспектор по приходите в офис С. да извърши проверка за наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, със срок на проверката- 10.11.2024 г.

При извършена служебна проверка в информационния масив на НАП е установено, че „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД не е подало справки- декларации за данъчни периоди м.06.2024 г., м.07.2024 г. и м.08.2024 г.

Предвид направената констатация е издаден Акт за дерегистрация по ЗДДС №220992404044988/18.09.2024 г. от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., с който при наличие на обстоятелства по чл.176 ЗДДС, на основание чл.106 ЗДДС е разпоредено да се прекрати регистрацията по ДДС на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД ИН по ЗДДС. В същия е посочено, че датата на дерегистрацията е датата на връчване на акта, като след тази дата не може да се използва ИН по ЗДДС. В мотивите е посочено, че задълженото лице не е подавало справки- декларации на основание чл. 125, ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС за данъчни периоди: 01.06.2024 г.- 30.06.2024 г., 01.07.2024 г.- 31.07.2024 г., 01.08.2024 г.-31.08.2024 г., основание за дерегистрация по ЗДДС, съгласно чл. 176, т. 3 от ЗДДС.

Срещу оспорвания акт за дерегистрация по ЗДДС от „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД е подадена жалба вх. №70-00-2023/24.10.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №53-00-288/2440.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

С Решение № 1634 от 18.12.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП е потвърден Акт за дерегистрация по ЗДДС №220992404044988/18.09.2024 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. В мотивите на решението е прието, че поради неизпълнение на задълженията си по чл. 125, ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС- не е подавало справки-декларации за данъчни периоди м.06.2024 г., м.07.2024 г. и м.08.2024 г., жалбоподателят попада в хипотезата на чл. 176, т. 3 от ЗДДС, а именно - системно не изпълнява задълженията си по ЗДДС за подаване на справки - декларации /СД/ и отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС за процесните данъчни периоди. Посочено е, че задълженията са визирани общо, а не по отделни видове, от което се налага извод, че разпоредбата касае и

неизпълнение на задължението по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС. Според органа са ирелевантни за приложението на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ във връзка с чл. 176, т. 3 от ЗДДС причините, поради които регистрираното лице не е изпълнило задължението си и дали неизпълнението се дължи на виновно или невиновно поведение на същото, както и дали СД са подадени след срока /в случая 4 месеца след срока-на 10.10.2024 г/.

От правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на акта, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, а именно дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният Акт за deregистрация е издаден от орган по приходите, компетентен за това съгласно чл. 176, ал. 1 от ЗДДС. Решението, с което е потвърден оспорваният акт също е издадено от компетентен орган.

Съгласно нормата на чл. 169 от АПК „При оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове“.

Според разпоредбата на чл.106, ал.1 ЗДДС Глава десета „ПРЕКРАТЯВАНЕ НА РЕГИСТРАЦИЯТА (ДЕРЕГИСТРАЦИЯ)“ Прекратяване на регистрацията (deregистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на deregистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. В ал.2 на чл.106 ЗДДС са посочени хипотезите, при които регистрацията се прекратява: 1. по инициатива на регистрираното лице, когато е налице основание за deregистрация-задължителна или по избор; 2. по инициатива на органа по приходите, когато: а) е установил основание за задължителна deregистрация; б) е налице обстоятелство по чл. 176.

В случая административният орган е приел наличие на хипотезата на чл.176, т.3 ЗДДС, съгласно която компетентен орган по приходите може да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, което: системно не изпълнява задълженията си по този закон. Разпоредбата на чл. 176, т. 3 ЗДДС регламентира възможността на приходния орган служебно да прекрати регистрацията по ЗДДС на определен данъчен субект, системно неизпълняващ законовите си задължения. Целта на законодателя е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби и това води до злоупотреби с ДДС.

В цитираната норма на чл.176, т.3 ЗДДС задълженията са визирани общо, което налага извод, че е относима и при системно неизпълнение на задължението по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която всяко регистрирано по чл. 96, 97, 97а, 99 и чл. 100, ал. 1 и 2 от ЗДДС лице подава СД съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС.

По делото не е налице спор относно фактите, а именно, че при извършена служебна проверка в информационния масив на НАП е установено, че „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД не е подавало справки- декларации за данъчни периоди м.06.2024 г., м.07.2024 г. и м.08.2024 г.

В съдебната практика и теория се приема, че за да е налице „системност“ следва едно деяние да е извършено поне трикратно, поради което неизпълнението от жалбоподателя на задължението за подаване на справка- декларация по ДДС в три различни данъчни периода формално покрива

критериите за системност.

Същевременно, с решение на СЕС по дело C-164/24 г., е тълкувана хипотезата по чл. 176, т. 3 ЗДДС, при която може да бъде прекратена служебно регистрация по ЗДДС, във връзка с Директива 2006/112/ЕС и нормите на общностното право. Решението е постановено на 03.04.2025 г. и настоящата инстанция следва да го съобрази при произнасянето си. Съгласно тълкуването на СЕС в решението по дело C-164/24 г.: "член 213, параграф 1, първа алинея и член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г., както и принципите на правна сигурност и на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която, както е тълкувана от националните данъчни органи и съдилища, предвижда възможността компетентният данъчен орган да извърши дерегистрация по данъка върху добавената стойност (ДДС) на данъчнозадължено лице с мотива, че не е изпълнило задълженията си във връзка с ДДС, без той да анализира вида на извършените нарушения и поведението на съответното данъчнозадължено лице".

В процесния акт за дерегистрация, органът по приходите, за да мотивира разпоредената дерегистрация по ЗДДС на жалбоподателя на основание чл.176, т.3 ЗДДС, само е маркирал наличието на неподадени три справки- декларации на основание чл.125, ал.1 и ал.3 ЗДДС, както и за кои периоди са, но не е изследвал и установил каквито и да било факти, касаещи системното неизпълнение на задълженията по ЗДДС. Такъв анализ не е направен и в решението на директора на дирекция ОДОП [населено място], доколкото мотивите се ограничават до наличие на неизпълнение на задълженията си по чл. 125, ал. 1 и ал. 3 от ЗДДС, изразяващо се в неподаване на справки-декларации за данъчни периоди м.06.2024 г., м.07.2024 г. и м.08.2024 г., което е довело до системно неизпълнение на задълженията си по ЗДДС за подаване на справки - декларации /СД/ и отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС за процесните данъчни периоди. Изрично е посочено от решаващия административен орган, че са ирелевантни за приложението на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ във връзка с чл. 176, т. 3 от ЗДДС причините, поради които регистрираното лице не е изпълнило задължението си и дали неизпълнението се дължи на виновно или невиновно поведение на същото, както и дали СД са подадени след срока /в случая 4 месеца след срока-на 10.10.2024 г/. Т.е. за да обоснове дерегистрацията на посоченото основание органът само е констатирал формалното неизпълнение на задълженията за подаване на СД за три данъчни периоди, водещо до системно неизпълнение на задължения по този закон, без да е изложил каквито и да е мотиви, свързани с цялостното поведение на субекта в аспекта на изпълнение на отговорностите му в сферата на данъчното законодателство.

При това положение, съобразявайки задължителния характер на тълкуването на СЕС, съгласно чл.267 от Договор за функционирането на ЕС, настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт и потвърждаващото го решение не съдържат анализ относно характера на извършените нарушения и поведението на данъчно задълженото лице, включително визираното в т.38 от цитираното решение на СЕС да се вземат предвид по- специално видът и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и правилата за определяне на нейния размер (решение от 11 април 2024 г., Легафакт, C-122/23, EU:C:2024:293, т. 42 и цитираната съдебна практика), и в частност дали се касае за подадени със закъснение нулеви декларации, какво отражение има върху фиска такова поведение от страна на задълженото лице от една страна и от друга- пропорционалността на тази санкция, респ. реалното отражение върху дейността на субекта. Действително, тълкуването на СЕС е, че "национална правна уредба, която предвижда дерегистрацията на данъчнозадължено лице по ДДС, е замислена като санкция, която се налага на това данъчнозадължено лице за повтарящо се неизпълнение на задълженията му във

връзка с ДДС, следва да се припомни, че при липса на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, приложими при неспазване на условията, предвидени от установен в това законодателство режим, държавите членки са компетентни да избират санкциите, които според тях са подходящи (решение от 17 май 2023 г., Cezam, С 418/22, ЕУ: С: 2023: 418, т. 27 и цитираната съдебна практика)". Това обаче не означава, че не се дължи преценка относно поведението на данъчно задълженото лице и характера на нарушението. В т. 38, 39 и 41 от същото решение, СЕС е приел, че дерегистрацията по ДДС, предвидена в националната правна уредба по отношение на данъчнозадължените лица, които не изпълняват задълженията си по ЗДДС, без да се анализира видът на извършените нарушения, не може да се счита за санкция, при която са спазени принципите на пропорционалност и ефективност, както и изискванията, произтичащи от правото на добра администрация, отразяващо общ принцип на правото на Съюза, който се прилага в рамките на процедурата за данъчен контрол.

Предвид изложеното, съдът намира, че при издаването на процесния административен акт, не са спазени посочените изисквания за преценка на обстоятелствата послужили за прекратяване на регистрацията на "Форест Нук Пропъртис" ЕООД, което влече незаконосъобразност на акта за дерегистрация, постановен при допуснато нарушение на административно производствените правила и материалния закон, поради което следва да бъде отменен. В този смисъл е Решение № 6601 от 18.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 10194/2024 г., VIII о.

С оглед изхода на спора и своевременно отправеното искане за разноски, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните и сторените в производството съдебни разноски съгласно приложен списък, а именно адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции, възлизащи общо на 1020 евро /510 евро за производството пред ВАС и 510 евро за настоящото производство/ и 230.08 евро за д.т., или общо 1250.08 евро. Съдът намира, че така присъдения размер на адвокатското възнаграждение не е прекомерен, с оглед предвидения минимален такъв в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, след като съобрази и Решение от 25.01.2024г. на СЕС по дело С-438/22, поради което възражението на ответника за прекомерност е неоснователно.

Мотивиран от изложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] Акт за дерегистрация по Закона за данък върху добавена стойност №220992404044988/18.09.2024 г., издаден от М. П. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1634 от 18.12.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“- С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, да заплати на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], разноски по делото в размер на 1250.08 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: